

Súpers

L'altre dia, les pàgines del DdG recollien la notícia de l'obertura a Figueres d'un nou supermercat de productes d'alimentació, i ja són no sé pas quants establiments d'aquests tipus, però un munt, que de diferents cadenes s'han establert a la vila per abastar una demanda que semblaria no tenir límits, contràriament al que està passant amb la resta de comerços de moda i de restauració, els quals fa tant temps que llangueixen que ens han fet oblidar aquella famosa divisa «Figueres comercial i gastronòmica».

No sembla que hi hagi hagut cap mena d'escarafalls, de sorpresa ni de protesta de cap estament, associació professional o grup polític considerant que aquest increment superlatiu d'oferta sigui contraproductiu i pugui generar un ensorrament dels petits negocis, de les botigues ara anomenades de proximitat, que crec han estat definides com sustentadores de la vitalitat veïnal dels barris, i això em retrotrau, ja em perdonaran però crec que és bo fer una mica de memòria, a les disputes de tota mena, a l'intens debat a «cara de perro» que vam haver de patir quan es va obrir el primer gran supermercat figuerenc, el Maxor, instal·lat a Vilatenim.

Tot va començar el 1985 amb CiU- Lorca a l'alcaldia i com a principal opositor el PSC [<https://www.diaridegirona.cat/tags/psc.html>] amb Josep Pallach, Alfons Romero i Joan Armangué entre d'altres, quan van recórrer contra el Pla Parcial pel qual es reservaven espais per activitats comercials precisament estaments comercials com la Federació de Comerç de les Comarques Gironines, l'Associació empresarial de Magatzemistes d'alimentació de Girona, l'Associació d'Empreses del Comerç del tèxtil i accessoris de Girona i, inclús la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona. El tema va quedar amagat durant uns anys però, com el Guadiana, el 1990 va tornar a sorgir i va provocar seriosos enfrontaments no solament entre els partits, amb regidors expedientats, sinó també en l'àmbit ciutadà.

Passat el temps, i a la vista de la dinàmica econòmica actual, es podria fer un símil i dir que tota aquella oposició fora com quan els europeus cent mil fills de Sant Lluís vingueren a Espanya per bloquejar-nos la política liberal i obligar-nos al conservadorisme del rei que un dia fora «El Deseado», o dir que Figueres, d'una o altra manera sempre ha estat víctima de segments sociològics en permanent oposició a la modernitat.

Font del document: https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2020/02/28/supers/1031673.html?utm_source=rss